

noviny METROPOL

Paní Věra, vdova po náhle zesnulém Jaroslavu Kuberovi, předsedovi horní komory Parlamentu České republiky, převzala z rukou jeho nástupce Miloše Vystrčilů Stříbrnou pamětní medaili Senátu in memoriam za mimořádnou politickou odvahu, přínos regionální politiky a zásluhy o parlamentní diplomacii a také Řád příznivých oblaků od prezidentky Tchaj-wanu Tsai Ingwen. Jak vzpomíná na dlouholeté manželské soužití, jaký byl její Jára člověk a zná už odpověď na jeho nečekávaný skonec...

Věra Kuberová: Politika byla jeho život

■ Před kolika lety jste se seznámili?

Chodili jsme spolu do jedné základní školy v Dubí a taky do Sokola, babička Kuberová byla totiž okresní náčelníci, naše rodiny se scházely, a tak kontakty byly časté. Mně bylo deset, Járovi jedenáct let. Počáteční škádlení později přerostlo ve vzájemnou přitažlivost a od 17 let už to byla láska.

■ Kdy byla svatba a co jste si slíbili?

Brali jsme se v pátek 13. září 1968 v Teplicích v zádech se sovětskými okupačními tanky. Strašná doba. Slíbili jsme si, že spolu zůstaneme v dobrém i zlém, a tak to také bylo.

■ Jaký byl Jaroslav člověk, manžel, táta a dědeček?

Od mládí veliký srandista, recesista a taky provokatér, lákalo ho všechno, co bylo zakázané. To mu zůstalo i v dospělosti. Rodina ale pro něj byla vším. S dětmi sportoval, vnoučata rozmazloval. Starší, dnes už třidvacetiletý Vojta, si dědu užil podstatně víc, než malá Míša, která se narodila, když už byl plně zapojen do politiky.

■ Jaké životní principy uplatňoval? Kterých vlastností jste si na něm nejvíc vážila?

Navenek vystupoval velmi odvážně, dokázal mluvit s každým, nikdy nesoudil názory bez důkladného promyšlení. Když už se ale rozhodl, byl nekompromisní.

Stříbrná pamětní medaile Senátu, udělená Jaroslavu Kuberovi in memoriam za mimořádnou politickou odvahu, přínos regionální politiky a parlamentní diplomacii.

Doma jsme se ovšem včetně dětí na všem dohodli.

■ Měla jste pochopení pro to, když se počátkem devadesátých let rozhodl vstoupit do nově se rodící politiky?

My jsme vlastně politikou žili oba už dřív, řadu věcí jsme doma tvořili společně a naši rodiče někdy trmuli hrůzou, že nás oba zavřou. Politika byla Jaroslavův život a já jsem mu pomáhala, jak jen to šlo.

■ Starostou a později primátorem Teplic byl nepřetržitě od roku 1994, žezlo předal svému nástupci po komunálních volbách v roce 2018. K tomu byl senátorem a také krajským zastupitelem. Jak tohle vytižení vnímala rodina?

Lidé se s ním rádi zastavovali na kus řeči, dokázal velmi dobře komunikovat a argumentovat, co dělá a proč. Vysvětlují si to i tím, že mu v komunálních volbách šestkrát po sobě dali svůj hlas. V roce 2018 už na primátora ne kandidoval, chtěl se naplno věnovat práci v Senátu. Myslím, že svému nástupci předal město ve výborné ekonomické kondici a bez dluhů. To je v České republice ojedinělé. Zažili jsme i některé humorné až neomalené chvíle, když například jedna občanka po manželovi chtěla, aby jí sehnal droždí, že to jako primátor přece dokáže. Sehnal. Jiná paní ho zase požádala, ať se postará o to, aby zmizela voda z jejího sklepa. Postaral se. Telefon měl zapnutý nonstop, takže brával hovory i v noci. To byly ty momenty, které voliči dokáží ocenit.

■ Bytostný optimista, demokrat každým coulem, milující pokrok a nové technologie připravoval cestu na Tchaj-wan přes rok, když byl ještě místopředsedou Senátu. Radil se o tom s vámi?

Ano, hovořili jsme o tom, koneckonců měla jsem ho doprovázet. Když se stal předsedou Senátu a ze svého záměru neustoupil, přišly výhrůžky z nejvyšších kruhů, proti této cestě se tvrdě vyjádřil jak prezident, tak i premiér, předseda Poslanecké sněmovny i někteří ministři. Jak už jsem uvedla, když měl něco promyšlené a věřil, že je to správné, neuhnul z cesty. Jsem proto moc ráda, že na Tchaj-wan letos v srpnu odjel Miloš Vystrčil s početným doprovodem i navzdory různým doporučením a dokázal tak, že jsme svébytným a svéprávným národem. Děkuji mu za nás oba.

■ Sám se nezalekl žádných výhrůžek, ale chtěl maximálně chránit rodinu. Kdy jste se o něho začala opravdu bát?

V pátek 17. ledna jsme byli s manželem pozváni na oslavu čínského Lunárního roku. Cestou do Prahy nemluvil, do auta mu volali, aby napřed přišel na soukromé setkání s čínským velvyslancem. Byli tam sami, jen s tlumočnickem. Vrátil se asi za půl hodiny. Na rautu jsme nic nejedli ani nepili, v sobotu 18. ledna vystoupil na kongresu ODS, v neděli 19. ledna jsme šli v Teplicích na oběd k oslavě mých narozenin. Ani tehdy nic nekonzumoval, bylo mu viditelně špatně a mrzelo ho, že mi pokazil sváteční den. To by bylo to nejmenší. Dál už to znáte.

■ Přišlo osudné pondělí 20. ledna 2020, pak jste se několik měsíců s dcerami marně snažily získat pitevní zprávu. Je vám už dnes jasné, co se vlastně stalo? V pondělí ráno šel do své kanceláře, volal mi, abych mu cestou do města přinesla brýle, že je zapomněl doma. Než jsem tam došla, už jsem věděla, že je zle. Sekretářka volala, že k němu musela volat záchranku a ta že je s ním právě na cestě do Ústí... Co se doopravdy stalo, už se asi nedozvíme. Tělo mého manžela bylo zpopelněno, toxikologie provedena nebyla a po třech měsících jsme se s dcerami v pitevní zprávě dočetly, že příčinou úmrtí byl infarkt.

■ Odmítla jste za něj přijmout státní vyznamenání, které mu chtěl letos na podzim udělit prezident republiky Miloš Zeman. Proč?

Ještě dřív než z Hradu jsem se to dozvěděla od novinářů, kterým jsem řekla rovnou, že za ne zcela objasněných okolností nemám zájem. Prezidentská kancelář mne sice přemlouvala, ale v tomto jsem byla neoblomná. Ony ty dopisy byly dva – jeden z čínského velvyslanectví, druhý z Hradu. Našly jsme je s děvčaty v manželově aktovce, kde je před námi ukrýval, dlouho po uvedených smutných událostech.

■ S Jaroslavem jste v září 2018 oslavili zlatou svatbu. Dobře tedy víte, jak důležité je pro vytižené vrcholové politiky rodinné zázemí. Máte nějaké doporučení pro manžely/ky či partnery/ky stávajících politiků?

Snad aby byli k sobě velmi tolerantní, vážili si jeden druhého, měli k sobě úctu a nikdy se neháдали kvůli zbytečným věcem. Alespoň u nás v rodině to tak chodilo.

Připravila: L. Richterová, foto: Kancelář Senátu PČR a soukromý rodinný archiv

Jaroslav Kubera

Narodil se 16. února 1947 v Lounech. Pravicový, velmi pracovitý politik, od listopadu 2018 do úmrtí v lednu 2020 předseda Senátu Parlamentu České republiky, tedy druhý nejvyšší ústavní činitel. V horní komoře tak navázal na předchozí působení ve funkcích místopředsedy Senátu a předsedy Ústavně-právního výboru. Senátorem za obvod č. 32 – Teplice byl poprvé zvolen v roce 2000. Mezi lety 1994 až 2018 stál v barvách ODS nepřetržitě v čele města Teplice, nejprve jako starosta, od roku 2001 jako primátor. Jako politik vystupoval velmi často, rozhovor na jakékoli téma zástupcům sdělovacích prostředků nikdy neodmítl. Mediální pozornost získával i žertovnými, někdy až kontroverzními výroky, pro něž býval řazen mezi nejzajímavější členy Parlamentu. Patřil k náruživým kuračům (s výjimkou domova), zároveň aktivně sportoval, oblibil si především tenis a sjezdové lyžování. V roce 2017 ztvárnil roli Edvarda Beneše ve filmu „Toman“. Za svoji činnost se stal Osobností roku 2019 Ústeckého kraje. S manželkou Věrou byl ženatý 52 let, spolu vychovali dvě dcery. Jeho charakteristickým sloganem byl pozdrav: „Usmívej se, jsi v Teplicích“.

Pokud nějaký politik zapomene mít nadhled a bude se brát moc vážně, měl by si na tuhle lavičku na chvíli sednout. Je to totiž lavička Jaroslava Kubery, kterou 14. října 2020 v Senátu odhalili Věra Kuberová a Miloš Vystrčil. Nezapomínáme, odkaz Jaroslava Kubery žije dál! Lavička byla zakoupena z osobních prostředků senátorů, navrhl ji architekt Josef Pleskot.

Řád příznivých oblaků udělila Jaroslavu Kuberovi in memoriam prezidentka Tchaj-wanu Tsai Ingwen.

Hotel Hilton v Teplicích? Jak se vám líbí?

Lázeňské Teplice se pro svoji polohu dostaly do hledáčku jedné z největších a nejznámějších sítí hotelů Hilton Hotels. V roce 1919 ji v Beverly Hills v Kalifornii založil Conrad Hilton. Dnes je dceřinou společností firmy Hilton Worldwide Corp. a za sto let existence je tato značka známá po celém světě. Odpověď na otázku v titulků jsme hledali společně s primátorem Statutárního města Teplice a senátorem Hynkem Hanzou.

Primátor Statutárního města Teplice a senátor Hyněk Hanza.

Jak se stalo, že se o Teplice zajímá Hilton?

Všichni Tepličané, ale i hosté našeho města vidí, že centrální náměstí Svobody je architektonicky nedokončené. Vědoví mu budovy staré radnice na severní straně, nákupní centrum Fontána na východní a OC Galerie na jižní straně. A pak tu máme západní část s telekomunikační budovou. Tu již před lety koupil teplický podnikatel Jaroslav Třešňák a na jejím místě chtěl postavit hotel Mozart. Podle mého názoru hotel na náměstí patří, vždycky tam stál (bývalá Radnice – pozn. redakce). Pro svůj záměr se mu podařilo

získat investora, jakým je celosvětová síť hotelů Hilton.

Původní podoba návrhu se změnila. Proč?

Původní varianta se nám zdála příliš robustní a neodpovídala představám města. Novou studii tedy pro skupinu JTH vytvořil teplický občan Ing. arch. Petr Sedláček (autor Thermalia, či Zimáku). Nechceme tam mít dům s náměstím, ale dům na náměstí. Musíme využít kvalitu a kapacitu investora a dotvořit tu neexistující stranu náměstí. Telekomunikační budova nemá na náměstí co dělat, objekty by měly žít a sloužit občanům, což nová varianta pro první tři nadzemní podlaží s podloubím splňuje a přibližuje původní řadovou výstavbu. Měly by tam být obchody a služby pro veřejnost. Teprve ve vyšších podlažích na ně naváže kongresový sál a ubytovací kapacity. Kongresových hotelů není v České republice mnoho, v Ústeckém kraji snad jediný Clarion. Jestliže k nám chceme lákat pobytové turisty, aby se u nás cítili dobře a utráceli, musí pro to mít podmínky. A když si naše město vybrala společnost jakou je Hilton se zavedenou významnou klientelou, jistě dobře ví, proč to dělá. Teplice tak mají šanci dostat se na mapu světa, což zdejší podnikatelé mohou jen přivítat.

Ing. arch. Sedláček - Studie hotelu Hilton.

Jak bude na této záležitosti participovat město?

Město vlastní menší pozemky, které bude investor pro svůj záměr potřebovat. To je pro nás šance ovlivňovat, jak bude náměstí v konečné fázi vypadat. Když radní poslední studii viděli, osmi z devíti se líbila, jeden zaujal neutrální postoj. Chápu, že se nemusí každému líbit na první dobrou, že u někoho vzedne emoce, ale u takto velkých realizací a staveb je to přirozené.

Co odpovíte na námitku, zda by nebylo lepší opravit bývalé slavné hotely, například Thermalii nebo De Saxe...

Oba uvedené hotely jsou za zenitem své dávné slávy a nárokům dnešních hostů ani zdaleka neodpovídají. Navíc jsou v soukromých rukách a je to

dy věc jejich majitelů. Naším úkolem je starat se o veřejnou dopravu, čistou město, mateřské a základní školy, pečovat o zeleň a rozvíjet kulturu a sport. Město rozhodně nebude žádné hote-

ly stavět ani provozovat. V tom se jednoznačně řídím slovy svého předchůdce Jaroslava Kubery: Nepodnikat ani nepřekážet!

Připravila: L. Richterová,

foto: archiv architekta Sedláčka a redakce

Pohled na telekomunikační budovu na náměstí Svobody.

Světový unikát míří do hornického muzea

Hornické zařízení a vybavení hlubinného dolu v bočních stěnách lomu ČSA bude sloužit i po ukončení hlubinné těžby. Rozšíří expozici hlubinného dobývání hnědého uhlí v Podkrušnohorském technickém muzeu.

Těžební společnost Severní energetická ze skupiny Sev.en Energy daruje Podkrušnohorskému technickému muzeu vybavení za bezmála 1,5 milionu korun. Další části stěnové technologie muzeu zapůjčí. „Chceme dále rozšiřovat expozici hlubinného dobývání hnědého uhlí. Pro návštěvníky vystavíme v maketě dolu zhruba 300 metrů dlouhý úsek, ve kterém plánujeme postavit a zprovoznit trať s drážkovými kolejnicemi a závěsnými vozíky a důlní lokomotivou. V této expozici chceme také v dalších třech úsecích návštěvníkům přiblížit soudobou moderní těžbu uhlí s využitím razicího kombajnu PK3R. Návštěvníci této expozice si také prohlédnou další pracoviště, která jsou v hlubinných dolech běžná, jako je pomocná dílna nebo rovnačka na železo,“ uvedl ředitel Podkrušnohorského technického muzea Zbyněk Jakš. Do muzea ze Severní energetické kromě důlního vlaku s drážkovými kolejnicemi a závěsnými vozíky, razicího kombajnu a náhradních dílů, ze kterých se dá sestavit dobývací kombajn, poputuje také další důlní vybavení, jako jsou důlní telefony, sebezáchranné přístroje, důlní lampy, důlní osvětlení a další nezbytnosti, bez kterých by expozice nebyla autentická. „Podkrušnohorské technické muzeum podporujeme dlouhodobě, a to jak finančními dary, tak i zapůjčením či darováním nevyužívané technologie. Od svého vzniku se Podkrušnohorské technické muzeum stále rozvíjí a rozšiřuje. Dnes nabízí návštěvníkům atraktivní expozice, které přibližují nejen historické dobývání rud a uhlí,

ale také soudobé moderní způsoby těžby. Díky systému závěsných důlních vozíků a drážkové lokomotivě získává Podkrušnohorské technické muzeum dokonce jeden unikát. Je jediným muzeem na světě, které může návštěvníky na tomto typu důlního vlaku svést. I do budoucna se může Podkrušnohorské technické muzeum na přízeň našich těžebních společností spolehnout,“ uvedla k daru mluvčí Severní energetické Eva Maříková. S výstavbou makety hlubinného dolu v Podkrušnohorském technickém muzeu se začne okamžitě. „Tlačí nás čas, chceme mít vše připravené a zprovozněné už při zahájení sezóny v příštím roce. Nebude to nijak jednoduchá práce. Se samotnou výstavbou třístametrového úseku chodby nám bude pomáhat razicí kombajn. Vše máme připravené, jen začít. Nová část expozice hlubinného dobývání uhlí naváže na tu stávající. Severní energetické patří velké poděkování za to, že nám umožní takto atraktivním způsobem návštěvníkům dobývání uhlí v hlubinných dolech přiblížit,“ doplnil Zbyněk Jakš. (od dop.)

T H E

5

KOPECKÝ

Přístavní 837/85 400 07 Ústí nad Labem
Telefon: +420 475 201 527 www.kopecky.cz

Kombinovaná spotřeba paliva BMW 530e je 1,8–1,6 l/100km a kombinované emise CO₂ jsou 40–36 g/km.

Ústecký kraj finišuje s dokončením Labské stezky

Finální dokončení stavby cyklostezky Labská stezka je už na dohled. V letošním roce realizoval Ústecký kraj dostavbu dvou úseků, Račice – Hněvice a Třeboutice – Nučnice. Dokončení poslední části má být podle smlouvy hotové do 31. října, v listopadu už se tedy bude moci po obou úsecích jezdit. Tím bude v současné době výstavba Labské stezky v režimu cyklostezky ukončena. Labská stezka je jednou z nejoblíbenějších evropských dálkových tras.

„Labská stezka patří k nejlepším turistickým produktům v Ústeckém kraji, což potvrzuje i řada místních i zahraničních ocenění. Kraj do ní za deset let investoval více než 400 milionů korun a právě dokončované úseky propojí Ústecký kraj se Středočeským,“ řekl náměstek pro regionální rozvoj a cestovní ruch Zdeněk Matouš. Ústecký kraj je realizátorem a investorem cyklostezky Labská stezka. Vysoutěžené ceny letos realizovaných částí jsou 45,17 milionu (Třeboutice – Nučnice) a 28,4 milionu korun (Račice – Hněvice). Úseky jsou spolufinancované z IROP, zhotoviteli jsou společnosti PORR a Strabag.

TIP NA VÝLET

Po dokončení těchto úseků bude Labská stezka na území kraje stavebně dokončena v režimu cyklostezky. Její celková délka v Ústeckém kraji činí cca 96 km. Ústecký kraj do výstavby inves-

toval více než 400 milionů korun, jednotlivé úseky byly spolufinancovány dotací z ROP Severozápad, IROP a SFDI. Ekonomický přínos cyklostezky pro region byl na základě loňského šetření spočítán na cca 60 milionů korun za sezónu, přičemž má stále potenciál růstu. Měření průchodů na stezce ukázala, že i v jarních měsících, kdy se život skoro zastavil, byla návštěvnost Labské stezky stálá, a na některých místech dokonce stoprocentně narostla. To je důkazem, že v současné době se právě cykloturistika může stát motorem místního cestovního ruchu. Máte-li chuť, zveme vás na cyklovýlet.

Labská stezka nabízí krásné svezení i v podzimním období

Dvě knižní novinky z našeho regionu

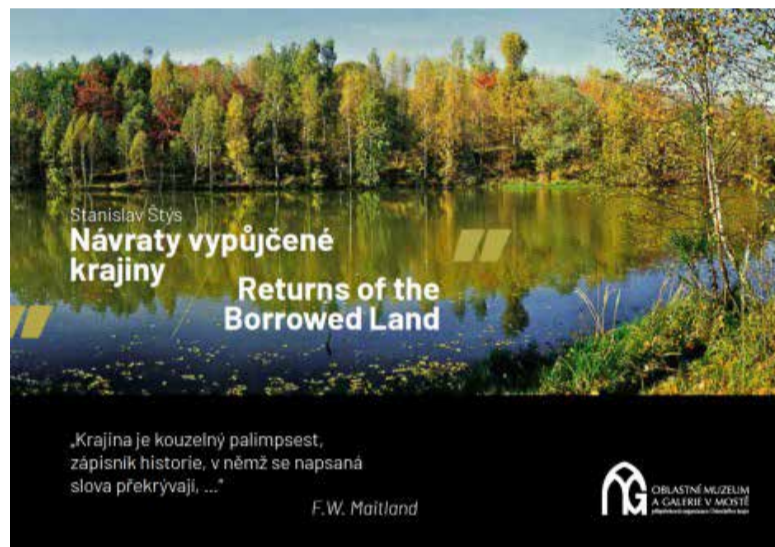
KNIHY

Návraty vypůjčené krajiny

Kniha předního odborníka na rekultivace Stanislava Štýse „Návraty vypůjčené krajiny“ mapuje jeho celoživotní dílo. Váží 4 kilogramy, má 368 stran, a jsou v ní zobrazeny proměny hornických oblastí v Ústeckém kraji za několik posledních desítek let. Její křest se konal v Oblastním muzeu a galerii v Mostě a použita k němu byla symbolicky voda z nedalekého jezera Most, které je rovněž rekultivovanou a nedávno veřejnosti znovu zpřístupněnou vodní plochou. Aktivitu směřující k vydání první česko-anglické rekultivační publikace významně podpořil Ústecký kraj.

Hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeniček ke knize uvedl: „Celoživotní práce pana Stanislava Štýse je pro mne jeden z největších pokladů našeho kraje. Ta neskutečná urputnost, se kterou už desítky let soustavně a vytrvale navrácí území a plochy hlušin, výsypek a bývalých lomů zpět, je neuvěřitelná. Ta místa jsou dnes od přírodního okolí takřka nerozlišitelná. Mnohde je druhotná skladba a rozmanitost ještě větší, krajina získala víc, než jí bylo odebráno. Bez emocí se o této činnosti mluvit nedá. Je úžasné, že už v dobách, kdy byli ještě všichni ponořeni do úkolů spjatých s těžbou a průmyslem, tu zároveň byli lidé jako Stanislav Štýs, kteří mysleli daleko za horizont tehdejší doby a ve svých vizích a plánech místo lomu s obrovskými stroji viděli klidné jezero, místo nekonečných hald

A pokud dáte přednost odpočinku se zajímavou knihou, máme pro vás hned dvě novinky z našeho kraje.

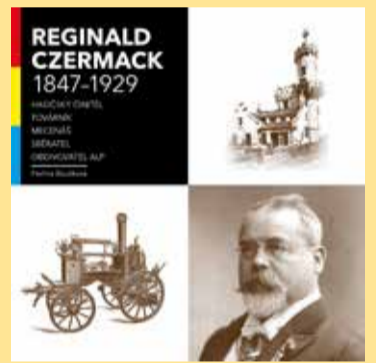

hlušiny lesy. Krajinně bylo třeba pomoci a prostřednictvím autora této knihy se jí dostalo té největší a nejlepší péče. S panem Štýsem jsem se osobně setkal poprvé na půdě Evropského parlamentu v říjnu roku 2013, kde jsem měl tu čest zahajovat jeho výstavu pod názvem Proměny těžební krajiny Ústeckého kraje – rekultivace a revitalizace oblastí postižených povrchovou těžbou. Za jeho nesporné zásluhy o rozvoj státu a územního samosprávného celku podala Rada Ústeckého kraje návrh prezidentu republiky Miloši Zemanovi na státní vyznamenání, které mu bylo následně uděleno. Ústecký kraj se stal jedním z hlavních partnerů unikátní výstavy na Pražském hradě s názvem Země znovuzrozená. Stanislav Štýs je rovněž prvním laureátem Ceny hejtmana Ústeckého kraje. V mnohém

se pro mne stal vzorem. Svou erudicí, přesvědčivostí, přirozenou autoritou, schopností své nápady a plány přes veškeré problémy uvádět do života. I nyní mě nepřestává udivovat svou vitalitou, mentální svěžestí, ale také touhou učit se stále nové věci a držet krok s těmi nejnovějšími výzkumy a poznatky. Důsledná péče o životní prostředí a jeho kvalitativní ukazatele jsou pro něj něčím, co mu neumožňuje být spokojený se svými dosavadními poznatky a jednoduše řečeno zůstat na místě. Jeho touha a potřeba předávat své znalosti a zkušenosti zejména mladým lidem je ohromující. Velmi dobře si uvědomuje, že právě výchova mladé generace je způsob, jak realizace jeho díla může pokračovat. Přestože je jeho dílo mimořádné, ještě zdaleka nemůže mluvit o jeho završení.“

Reginald Czermack 1847-1929

Říká Vám něco jméno Reginald Czermack? Že ne? To je ale škoda, protože právě on, ač rodák z Prahy, se nesmazatelně zapsal do historie rozvoje hasičství, ale také turismu v Ústeckém kraji. Právě proto o něm Ústecký kraj vydal výpravou publikaci. Její slavnostní křest se konal 29. září v Hasičském muzeu v Krupce.

„Kniha je vlastně takové splacení dluhu významné osobnosti našeho kraje, která se zasloužila o rozvoj v mnoha oblastech a zanechala zde nesmazatelnou stopu. Z národnostních důvodů je dnes jméno této renesanční osobnosti skoro neznámé, přestože Reginald Czermack žil v Krupce a na sklonku života v Teplicích, kde je pohřben. Jeho zásluhy jsou ale takové, že stojí za to vrátit se do historie a vydat se po jeho stopách,“ řekl jeden z iniciátorů vydání knihy, náměstek hejtmana Zdeněk Matouš (na sním-

ku vlevo). Publikaci připravila a sepsala Pavlína Boušková z teplického muzea.

Reginald Czermack přišel do Teplic, aby tu otevřel obchod s hasičskou technikou americké firmy Douglas. Později si založil vlastní dílnu na hasičské stříkačky, která se časem rozšířila na velkou továrnu. V ní se kromě stříkaček vyráběly také sanitární vozy, hadice, čerpadla a další hasičská výbava. Czermack se také silně angažoval ve vznikající organizaci dobrovolných hasičů. Zároveň byl zapáleným turistou a alpinistou. V Teplicích založil sekci německého alpského spolku Deutscher Alpenverien. Pro jeho potřeby nechal ve Stubaiských Alpách postavit Teplickou chatu. Zasadil se také o vybudování meteorologické observatoře na Milešovce. Konec svého života prožil v ústraní ve svém zámečku v Krupce a v Teplicích, kde v roce 1929 zemřel. Pohřben je na teplickém hřbitově.

Zdroj: Ústecký kraj

AUTOPŮJČOVNA - CAR RENTAL - AUTOVERMIETUNG

Ústí nad Labem

Pekařská 228/10
400 07 Ústí nad Labem

Volejte NONSTOP

+420 601 011 600

+420 601 368 448

autopujcovna@patzeltauto.cz

Pronájem osobních, užitkových a vícemístných vozů

Mělník

Blatecká 334
276 01 Mělník

Volejte NONSTOP

+420 602 376 900

autopujcovnamelnik@patzeltauto.cz

www.patzeltauto.cz